

jeg kjendër i det Mindſte flere — hvor vi ſkatte efter Formue og Leilighed. Tænkte vi os en Kommune, der betaler 10,000 Kr. i Stat ind i Statskaſſen, ville de 5,000 komme tilbage. Men hvis det er Tilfældet, at den ſamme Kommune kommer til at ſtaa for det ſamme Beløb til Kommunkaſſen, ville vi komme til det Reſultat, at hvor det Halve lignes paa Formue og Leilighed, ville vi komme til at ſlippe med en Fjerdedel; vi ville alſaa komme til at ramme efter denne Ordning den Ulemde, medens den, der ſidder med Kapitalen, vil ſlippe ſaa meget lettere; det er et Sideſtykke til Finantsminifterens Brøndebinsbeſtattung osv., ſom jo ogsaa kommer tilbage til Kommunerne, og hvor det abſolut vil komme til Fordel for den Rige, der ſidder i Kommunen. Naar vi ſe paa Bygningsafgiften — det er en Ting, jeg har ikke ſaa lidt Kjendſkab til — f. Ex. ved Mølleindustrienovre i Sjælland, ſaa ville vi komme til at tage dem i Sneſetal i Sjælland — hvorledes det ſtaar ovre paa Dørne, veed jeg ikke — men i Sjælland, hvor jeg er kjendt, ville vi have Sneſe af Møller, ſom ſtaa med 1 à 1½ Skp. Hartkorn til deres Eiendom, det er en Industri, ſom gennem Bygningsafgiften er beſtattet ſaa høit ſom mülligt. Vi have i vor Egn Møllere, ſom give 290 Kr. i Bygningsafgiſt, og hvor Manden ſtaar med en Møllervejv; det er det hele Folkehøld, han kan have paa en ſaadan Industri. Naar nu de 90 Kr. gaa ind i Statskaſſen, gaa de 45 tilbage i Kommunkaſſen. Tage vi nu en ſaadan Kommune, hvad vil da ſaadan en Mand faae tilbage af de 45 Kr.? Maaſte 25 Ore. Men tage vi ſaa den ſtorſte Skattehyder i ſamme Kommune nemlig Greven paa Roſenbold ſaa vil han tage de 44 Kr. ud af den Bygningsafgiſt. Hvis det er en Veimpelſe for dem, der trænge meſt i Kommunen, da kan jeg ikke ſe, at det er ſaa. Nu er det müligt, at de ærede Forſlagsſtillere ville gjøre gjælden, at Formueſtatten raade vi over i Kommunerne. Sogneraadene kunne ſige: Vi kunne gaa høiere med Formueſtatten til Fjerdedelen eller Halvdelen osv. Men det ſer ikke ſaaledes ud i mange Kommuner. I min Kommune f. Ex. ere vi oppe paa en Fjerdedel og vi ville godt gaa høiere; men i det Dieblit vi gaa høiere, ſelv med ¼, ere vi ſaa høit, at f. Ex. Barritſkov, der ſtaar med 70 Tdr. Hartkorn, hvis vi ligne det hele paa Hartkornet, vilde komme til at ſtaa med 32 Kr. pr. Td. Hartkorn; ſelv naar vi nu ligne efter Fjerdedel, ſulle vi af Barritſkov ſvare 4 Kr. pr. Td. Hartkorn. Derfor kunne vi ikke gaa høiere og ſaadan have vi mange Herregaarde, dem kunne vi ikke ramme, fordi Eieren bor der ikke; vi kunne kun gaa til

Hartkornſkatterne, og derfor ere vi nødt til at ſtaa ved en Fjerdedel og det er endda ſaa høit; vi kunne komme; gaa vi høiere, blive vi værre ſtillede. Men hvis vi ſtaa i Flugt med det, at vi have en Kommune, der bærer f. Ex. 20,000 Kr. ind i Statskaſſen gennem Landſkatter og Bygningsafgiſter, og ſamme Kommune ſtaar med 10,000 Kr. til ſin Kommune, ville vi komme til, at hele Kommunesafgiſten gaar paa Hartkornet, vi betale det hele til Statskaſſen gennem Hartkornſkatterne. Men ſtaa vi med den dobbelte Udgift i denne Retting, komme alſaa 10,000 Kr. tilbage, og ſaa er hele Kommunens Udgift dækket ... (Berg: Det er blot Fantafi) ... Sa, den Fantafi, tror jeg, vil i mange Maader blive til Virkelighed i Kommunerne. Det er ſaaledes, at de 10,000 Kr. ville komme tilbage og bære hele Udgiften til Kommunkaſſen, alſaa ville de 5,000 Kr., ſom blive lignede paa Formue og Leilighed, falde væk; mere Fantafi er det ikke, og den Fantafi, der kommer til at ſtaa lige overfor Bygningsafgiſten, vil gjøre ſig gjælden i Virkeligheden og kommer til at ſe ſaadan ud. Jeg kunde forſtaa, hvis det stod her ſaaledes, at det blev til Vempelſe for de Folk, vi have i Kommunen med Hartkorn, ſom ikke kunne taale at bære Udgiften til Statskaſſen. Men hvis det ſtod, at enhver Mand, der møder op paa Amtſtuen med ſin Skattebog, faar det Halve refunderet med det Samme, kunde jeg forſtaa, at Bygningsafgiften kom tilbage. De Rige fik jo deres Part med, men det fik at være. Det, § 1 vil gjøre gjælden, er, at den Mand, der daarlig kan taale at bære det, ſkal bære ind i Statskaſſen, og ſaa ſkal det ſendes til den Mand, ſom aldeles ingen Bettelſe burde have, det faar jeg ud af § 1, og jeg kan ikke forſtaa den Betragtning, naar vi ſige: Hartkornſkatten og Bygningsafgiſten ere miſviſende Grundlag for Beſtattningen, ſaa at gaa videre og ſige, at det ſkal bæres ind i Kommunerne ogsaa, hvor vi ſtaa delvis med Formue- og Leilighedsſkat. Det er de Betragtninger, jeg vil gjøre gjælden overfor § 1, fordi jeg ikke kan komme til at ſe, at det Skattegrundlag vil være en Forbedring af den Tingenes Tilſtand, vi have. Jeg tror efter min Mening, at det vil blive meget værre end det, vi have.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgfreds): Naar det private Initiativ beſætter ſig med Lovgivningsarbejdet, mener jeg, at der maa være gode Grunde dertil, for det Forſte, at der maa være påtrængende Nødvendighed for at faae Loven frem hos dem, der gjøre Skridt til at faae den ved privat Initiativ, og for det Andet, at der